

Singurătate în doi

Mirimirela

Aroma ta de ciocolată amăruie
Și pielea netedă și arămie
Sunt amintiri ce-mi vin în vis târziu, în noapte
Pe care le găsesc mereu, sub pleoape

Și-s încă vii în mine, degeaba le alung
Căci dimineața sunt în ceașca de cafea.
Și nu ți-aș spune nici acum, de n-ar dura
Când, dezmiardându-te c-un gest prelung,

Tu îmi șoptești : "vezi cum te-mbraci ! să nu răcești"...